

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116225014
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8116225014.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu TATRAN Prešov, spol. s r.o., Hollého 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 475 807, zastúpený JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom, so sídlom Vajanského 33, 080 01 Prešov, proti žalovanému G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., zastúpený JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, o neúčinnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29C 243/2016-248 zo dňa 12.2.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, kde sa žalobca domáhal žalobou, ktorá bola doručená prvoinštančnému súdu dňa 5.12.2016, určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako kupujúcim a jeho rodičmi ako predávajúcimi k parcele registra C-KN XXX/X o výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXX, k.ú. T., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom v Prešove, katastrálnym odborom pod č. V XXXX/XXXX.

Prvoinštančný súd po tom, čo vykonal dokazovanie kúpnu zmluvou, vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-434/KA-PO-2017, exekučným spisom Ex 405/2015, znaleckým posudkom č. 29/2020 a obsahom pripojeného spisu 11C 9/2013 a ďalším spisovým materiálom ustálil skutkový stav. Zistil, že otec žalovaného bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 9/2013 zo dňa 11.12.2013 na zaplatenie sumy 24.957,04 eura a trov konania 2.524,17 eura v prospech žalobcu. Rozsudok sa stal právoplatný dňa 30.3.2015.

Ďalej bolo zistené, že žalovaný a jeho rodičia uzatvorili dňa 12.5.2015 kúpnu zmluvu, na základe ktorej bol v prospech žalovaného prevedený za 3.000 eur pozemok, parcela registra C-KN XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², vedenej na LV č. XXX, k.ú. T..

Ďalej prvoinštančný súd zistil, že žalovaný podľa zistení v exekučnom konaní, nevlastní žiaden majetok, ktorý by bol speňažiteľný, pretože žalobca podal aj návrh na vykonanie exekúcie na uspokojenie priznaného práva.

Prvoinštančnému súdu neušlo ani to, že dňa 13.1.2015 uzatvorili rodičia žalovaného a žalovaný kúpno-predajnú zmluvu na predaj nehnuteľností vedených na LV č. XXX a XXX, k.ú. T., za 15.000 eur, okrem toho na otca žalovaného bola vedená exekúcia, a to na postihnutie obchodného podielu otca žalovaného v obchodnej spoločnosti F., s.r.o., so sídlom C. X v A., kde dlh otca žalovaného predstavoval 30.000 eur. Ako spoločník otec žalovaného ukončil svoju činnosť dňa 9.8.2015. Voči otcovi žalovaného bolo vedené aj trestné stíhanie pre prečin poškodzovania veriteľa z dôvodu, že kúpnu cenu, ktorú získal na základe kúpnych zmlúv, nepoužil na úhradu dlhu voči žalobcovi napriek tomu, že mal informáciu o existencii dlhu.

V priebehu konania bolo zistené, že v trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok L.. O. B. na ocenenie prevádzanej nehnuteľnosti, a to pozemku parc. č. C-KN XXX/X v k.ú. T., zapísanej na LV č. XXX, kde všeobecná hodnota tohto pozemku bola ustálená na 3.517,26 eur. Okrem toho, do vyšetrovacieho spisu bol predložený znalecký posudok č. 13/2013, kde táto nehnuteľnosť bola ocenená na 7.457,36 eur. Žalovaný predložil znalecký posudok L.. O. S., ktorý ocenil nehnuteľnosť na 3.140 eur s tým, že zobral do úvahy potvrdenie Obecného úradu vo T., kde k parcele neexistuje prístupová komunikácia, nie je vydané právoplatné územné rozhodnutie či stavebné povolenie na prístupovú komunikáciu a nie je tam možné realizovať výstavbu rodinných domov.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 42a ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, podľa § 42d ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a podľa § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že dlžník mal podľa vykonaného dokazovania priamy úmysel ukrátiť veriteľa vzhľadom na krátke časové hľadisko medzi právoplatnosťou rozsudku OS Prešov pod sp. zn. 11C 9/2013 zo dňa 30.3.2015 a uzatvorením kúpnej zmluvy dňa 12.5.2015. Otec žalovaného realizoval tento prevod napriek vedomosti, že už nedisponuje iným majetkom postihnutelným exekúciou. Ešte v januári 2015 uzatvoril kúpnu zmluvu, kde odpredal svoje nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX a XXX, k.ú. T..

Z exekučného spisu vyplýva, že v tom čase otec žalovaného nedisponoval žiadnym hnutelným, resp. iným nehnuteľným majetkom, kde by bolo možné z tohto majetku uspokojiť pohľadávku veriteľa v plnom rozsahu. Navyše bolo zistené, že sa vedie exekúcia aj na obchodný podiel otca žalovaného v obchodnej spoločnosti F., s.r.o.

Prvoinštančný súd preto dospel k záveru, že už aj s poukazom na vydanie neodkladného opatrenia v inom konaní na zákaz darovať uvedenú nehnuteľnosť a s poukazom na existenciu poznámky o tejto okolnosti na liste vlastníctva, tieto okolnosti vyvracajú tvrdenie žalovaného, že nemal vedomosť o existencii dlhov svojho otca. Žalovaný v priebehu konania však namietal, že kúpnopredajnou zmluvou došlo k uzavretiu právneho úkonu, ktorý má charakter ekvivalentného právneho úkonu. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že aj napriek tomu, že tento úkon, kúpnopredajná zmluva, môže byť predmetom odporovateľnosti, v dôsledku ekvivalencie plnení z kúpnopredajnej zmluvy nie je možné žalobe vyhovieť. Úkon, ktorý je namietaný, nemal za následok zmenšenie majetku dlžníka, nakoľko za prevedené veci obdržal ich obvyklú cenu a tým nedošlo k ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. Nedošlo k zmenšeniu dlžníkovho majetku.

Prvoinštančný súd posudzoval ekvivalentnosť plnenia k momentu účinnosti právneho úkonu, teda k momentu zapísania zmluvy do katastra nehnuteľnosti. Zistil, že nehnuteľnosť ocenená v znaleckom posudku L.. O. B. mala hodnotu 3.517,26 eura. V znaleckom posudku L.. O. S. č. XX/XXXX, ktorý predložil žalovaný, hodnota nehnuteľnosti predstavovala sumu 3.140 eur, ktorá je porovnateľnou s výškou kúpnej ceny dohodnutej v spornej kúpnej zmluve. Pozemok nie je určený na výstavbu rodinného domu, preto prvoinštančný súd považoval cenu 3.000 eur za ekvivalentnú.

Súd nevykonával dokazovanie výsluchom otca žalovaného a nariadením znaleckého dokazovania na určenie všeobecnej hodnoty obchodného podielu otca v spoločnosti F., s.r.o. Dospel k záveru, že vykonanie týchto dôkazov vzhľadom na informácie získané z exekučného a vyšetrovacieho spisu sú postačujúce pre rozhodnutie v tejto veci. Za nepotrebné považoval vykonať dôkazy aj spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C 40/2018, kde obdobný pozemok bol oceňovaný v hodnote 15 eur za m² pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, keď bolo vykonávané oceňovanie v inom časovom horizonte, ako to bolo v prejednávanej veci.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorému patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. O tejto výške rozhodne prvoinštančný súd po rozhodnutí vo veci samej.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a žiadal, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedol odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP.

Žalobca v odvolaní uviedol, že prvoinštančný súd vo svojom rozsudku poukazuje na úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, žalobcu a vedomosť žalovaného o tomto úmysle dlžníka. Prvoinštančný súd však pochybil pri určovaní ekvivalentného plnenia za predanú nehnuteľnosť. Ekvivalentnosť jednoznačne preukázaná nebola. Nehnuteľnosť bola predaná za 3.000 eur, pričom znalecký posudok L.. O. B. č. X/XXXX predstavuje sumu 3.517,26 eur. Rozdiel 517,26 eur v percentuálnom vyjadrení predstavuje 17 %, pričom doposiaľ existujúce právne názory uvádzajú, že už aj 11 % rozdiel medzi dojednanou cenou a cenou obvyklou je považovaný za taký, že právny úkon nie je ekvivalentný. Prvoinštančný súd sa dostatočne nevysporiadal medzi pomerom obvyklej ceny a cenou dojednanou v zmluve.

Namietal, že prvoinštančný súd sa nezaoberal samotným dopadom sporného právneho úkonu do majetkovej sféry dlžníka a nezohľadnil ďalšie okolnosti v prejednávanej veci, a to najmä to, že dlžník v rozhodnom čase nedisponoval hnutelným alebo nehnuteľným majetkom a tak pohľadávka žalobcu nemohla byť vôbec uspokojená. Predmetný pozemok, pokiaľ by nebol prevedený na žalovaného, mohol byť postihnutý exekúciou. Ak však odporovateľným právnym úkonom dlžník previedol jediný svoj majetok na blízku osobu, pričom prípadné protiplnenie za tento prevod nepoužil na uspokojenie veriteľa, tak takýto úkon nie je možné považovať za ekvivalentný. Pokiaľ prvoinštančný súd vychádzal zo znaleckého posudku L.. O. S., tento znalecký posudok posudzoval všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti ku dňu 12.2.2020, čiže nie k momentu, kedy nastali účinky vkladu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Prvoinštančný súd navyše odmietol vykonať dokazovanie vecou sp. zn. 8C 40/2018, kde bolo preukázané, že hodnota obdobnej parcely pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva bola 15 eur za m². Prvoinštančný súd nezohľadnil ani znalecký posudok č. XX/XXXX, kde ocenenie pozemku bolo určené na sumu 7.457,36 eura, ktoré ocenenie predchádzalo uzatvorenej zmluve len 2 roky. Žalobca ďalej namietal rozhodnutie o trovách konania, kde prvoinštančný súd nezobral do úvahy aplikáciu ust. § 257 CSP.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť. Uplatnil si trovy konania. Poukázal na to, že pozemok nadobudol do vlastníctva za trhovú cenu, ktorá bola cenou všeobecnou, za akú sa obdobné pozemky v katastrálnom území T. prevádzajú. V tom čase cena nehnuteľnosti bola 3 eurá za m². Tieto informácie mal súd zistené. Cena bola zistená aj v znaleckom posudku č. X/XXXX, vypracovaného L.. B. v trestnom konaní, pričom pozemok nemohol mať vyššiu cenu už s prihliadnutím na skutočnosť, že nemá samostatnú prístupovú cestu a nebolo možné vydať územné rozhodnutie, ani stavebné povolenie na prístupovú cestu k pozemku. Pozemok nie je možné považovať za stavebný. Žalovaný sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že zmluva spĺňa náležitosti tzv. ekvivalentného právneho úkonu, keďže dlžník žalobcu obdržal za prevod nehnuteľnosti obvyklú cenu, ktorá zodpovedá všeobecnej cene pozemku. Trestné stíhanie voči jeho otcovi sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 4T 5/2016. Navyše, k ukráteniu uspokojenia vymáhanej pohľadávky žalobcu nedošlo, pretože v čase uzatvorenia zmluvy otec žalovaného mal aj ďalší majetok, bol spoločníkom obchodnej spoločnosti F., s.r.o., ktorá funguje efektívne a v tom čase prevádzkovala aj lekáreň v G.. Žalovaný bol v presvedčení, že otec má dostatočný majetok na úhradu dlhov.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Prvoinštančný súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy. Nie je účelné vykonať doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom. Preto odvolací súd vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom konania je určenie, že zmluva uzatvorená medzi otcom a matkou žalovaného a žalovaným, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľnosti, parc. č. C-KN XXX/X, zapísaná na LV č. XXX, k.ú. T., zo dňa 12.5.2015, ktorej vklad bol povolený Správou katastra v Prešove dňa 15.6.2015 pod V 3309/2015 je vo vzťahu k žalobcovi právne neúčinná. Prvoinštančný súd posúdil uvedenú žalobu v súlade s ust. § 42a ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a podľa § 42b ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že úmysel dlžníka vo vzťahu k veriteľovi, ktorý veriteľ mal právoplatne priznanú pohľadávku na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 9/2013 zo dňa 11.12.2013 vo výške 24.957,04 eur a trovy konania 2.524,17 eur, ktorý sa stal právoplatným dňa 30.3.2015, bolo ukrátiť veriteľa. Občiansky zákonník úmysel veriteľa v ust. § 42a ods. 3 prezumuje ex lege a konštruuje sa tu vyvrátiteľná domnienka, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa bol poznaný. Uvedená okolnosť je podstatnou podmienkou pre úspešnú odporovateľnú žalobu. Prvoinštančný súd však vyhodnotil uvedený právny úkon ako ekvivalentný právny úkon, kde majetok dlžníka v dôsledku ekvivalencie vzájomných plnení nebol znížený, a preto nie je možné takémuto ekvivalentnému právnemu úkonu úspešne odporovať.

7. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu a vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré majú podstatný vplyv na ustálenie skutkového stavu a ktoré prvoinštančný súd považoval za nemajúce vplyv na ustálenie skutkového stavu, prvoinštančný súd pri posudzovaní ekvivalentnosti plnenia nepostupoval správne.

8. Ekvivalentný právny úkon je iba vtedy ekvivalentný, ak za prevedené veci, teda za prevedený pozemok dlžník reálne dostane obvyklú cenu, alebo rovnocennú náhradu. Ekvivalentnosť takéhoto plnenia musí byť vždy bezpečne preukázaná. Okrem toho, že právny úkon musí mať ekvivalentný charakter, ekvivalencia musí byť reálna, teda musí ísť o reálne o ekvivalentný právny úkon, kde sa vyjadruje akcent na to, aby protihodnotou bolo skutočné rovnocenné plnenie. V danom prípade reálnosť ekvivalentného plnenia sa vždy hodnotí výlučne ako nominálne hľadisko.

Prvoinštančný súd mal k dispozícii niekoľko ocenení predmetu kúpnopredajnej zmluvy, a to parcely č. C-KN XXX/X o výmere XXX m², zapísaných na LV XXX, k.ú. T.. V prvom rade išlo o dohodu o kúpnej cene z kúpnopredajnej zmluvy, kde zmluva bola uzavretá dňa 12.5.2015, vklad do verejného registra bol povolený 15.6.2015. Podľa zmluvných strán mala nehnuteľnosť obvyklú cenu 3.000 eur.

Je potrebné poukázať na to, že v roku 2013 bol vypracovaný znalecký posudok L.. O., kde táto nehnuteľnosť bola oceňovaná k 3.2.2013 na sumu 7.457,36 eura. Tento posudok bol vypracovaný približne 2 roky pred uzatvorením kúpnopredajnej zmluvy, a preto bolo dôležité zistiť, prečo za tak krátky časový úsek došlo k tak podstatnému zníženiu ceny nehnuteľnosti.

V rámci trestného konania vypracoval znalecký posudok L.. B. č. X/XXXX k 12.5.2015, kde ustálil cenu nehnuteľnosti na 3.517,26 eur. Aj túto okolnosť je potrebné vyhodnotiť, keď opäť dvaja znalci v tak krátkom časovom rozmedzí vypracovali znalecký posudok na ocenenie nehnuteľnosti, kde druhý posudok je o polovicu nižší, než skorší znalecký posudok. Navyiac, vo vzťahu ku kúpnopredajnej zmluve dohodnutej v zmluve medzi zmluvnými stranami suma určená znalcom L.. B. je tak, ako to namietal žalobca, takmer o viac, ako 17 % nižšia. Je potrebné vyhodnotiť, či tak vysoký percentuálny rozdiel v ocenení nehnuteľnosti zodpovedá princípu ekvivalentného právneho úkonu a reálne ekvivalentného právneho úkonu.

9. Prvoinštančný súd vo svojom rozsudku poukázal na okolnosť, že kúpna cena pozemku v kúpnopredajnej zmluve je ekvivalentná, pretože znalecký posudok L.. S. č. XX/XXXX, ktorý predložil žalovaný na ocenenie nehnuteľnosti predstavuje 3.140 eur, kde cenové relácie je možné považovať za ekvivalentné s cenou dohodnutou v kúpnopredajnej zmluve.

Žalobca tieto závery namietal. Aj odvolací súd uvádza, že vyhodnotenie tohto znaleckého posudku ako smerodajného pri určení reálne ekvivalentného právneho úkonu je s poukazom na predchádzajúce dva znalecké posudky predčasné, resp. niet v rozhodnutí prvoinštančného súdu úvaha, na základe ktorej prvoinštančný súd vyhodnotil tento znalecký posudok ako ten, ktorý priznáva reálnu ekvivalenciu právneho úkonu. Znalecký posudok L.. S. je vyhotovovaný k 12.2.2020. Je to takmer viac, ako 5 rokov po uzatvorení sporenej kúpnopredajnej zmluvy.

Tu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v priebehu rokov 2013 až 2020 tá istá nehnuteľnosť bez akýchkoľvek preukázateľných zásahov bola oceňovaná s diametrálne rozličnými závermi v znaleckých posudkoch, ktoré nasvedčujú tomu, že nehnuteľnosť stráca na hodnote, čo je v danom prípade a za aktuálnych cien nehnuteľností nelogické.

10. Okrem toho, že prvoinštančný súd nedal odpovede na nominálne hľadisko ocenenia nehnuteľnosti, keď nie je jednoznačne odvoditeľná reálna ekvivalencia sporného právneho úkonu, prvoinštančný súd aj keď rozhodol o nevykonaní dôkazov navrhovaných stranami sporu (výsluch otca žalovaného a pripojenie iných spisov obdobných nehnuteľností) pochybil, pretože vykonanie týchto dôkazov mohlo vo vzájomnom kontexte so znaleckými posudkami pomôcť prvoinštančnému súdu pri úvahe, či skutočne právny úkon je reálne ekvivalentný.

11. Odvolací súd sa ďalej stotožňuje aj s námietkou žalobcu, ktorá spočíva v tom, že aj napriek tomu, že by bol právny úkon aj reálne ekvivalentný, môže byť odporovateľný, keďže prvoinštančný súd zistil, že v čase prevodu pozemku dlžník veriteľa už nevladil žiaden iný majetok, čo vyplýva z pripojeného exekútorského spisu.

Prvoinštančný súd nevyhodnotil, či predajom tohto pozemku sa zmenila skladba majetku dlžníka a či takýto majetok vyjadrený vo financiách (3.000 eur) lepšie zabezpečí uspokojenie práv dlžníka, než majetok v naturálnej forme (nehnuteľnosť), ktorá má trvajúcejšiu hodnotu. Prvoinštančný súd nezohľadnil, či veriteľ bol zo získaného plnenia dlžníkom uspokojený čo i len čiastočne, resp. či uvedené finančné prostriedky boli použité na iný účel. Ekvivalentný právny úkon je totiž odporovateľný aj v kombinácii s takýmito okolnosťami, na ktoré má prvoinštančný súd dôkazy v spise, ako je napr. prevod obchodného podielu spoločnosti F., s.r.o., kúpnopredajná zmluva uzatvorená dňa 19.1.2015 a podobné. Ekvivalentné plnenie nie je neodporovateľné, pokiaľ dlžník získané plnenie spotrebuje.

12. Vzhľadom na uvedené okolnosti a vzhľadom na to, že z obsahu spisového materiálu vyplývajú aj ďalšie dôležité okolnosti, ktoré prvoinštančný súd nevyhodnotil, nemal dostatočne zistený skutkový stav, nemohol vec ani správne právne posúdiť.

13. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou prvoinštančného súdu bude doplniť dokazovanie navrhnutými dôkazmi, dôsledne vyhodnotiť skutkový stav, a to nielen vo vzťahu k tomu, či skutočne došlo k reálne ekvivalentnému plneniu, ale aj iné právne skutočnosti, ktoré v priebehu posledného obdobia troch rokov pred uzavretím zmluvy a po uzavretí zmluvy nastali, vyhodnotiť, či veriteľ získal aspoň čiastočné plnenie z namietaného právneho úkonu a po vyhodnotení všetkých týchto okolností opätovne vo veci rozhodnúť. Prvoinštančný súd podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách celého konania v novom rozhodnutí o veci.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.